

mere, som jeg vilde anse det for ønskeligt, naar man ser hen til den Tid, som er levnet Landstinget til Behandling af Forslaget og dets eventuelle Senden tilbage til det andet Ting, at ikke de foreløbige Forhandlinger komme til at kræve for megen Tid.

Steffensen: Vi have i Aar faaet Finanslooforslaget sendt hertil fra Folketingsretten en 14 Dages Tid tidligere, end Tilfældet var i Fjor. Desuagtet bliver der jo ikke altfor rigelig Tid til Behandlingen af dette Lovforslag her i Tinget; men jeg tror dog, at det fortjener Paaskønnelse, at man fra det andet Tings Side har gjort sig Umage for at faa Lovforslaget sendt herop noget tidligere, end ellers har været Tilfældet, især naar henses til, at det maa indrømmes, at det noget har sinket Forhandlingerne i det andet Ting, at Finansudvalgets Ordfører blev syg, og at hans Rolle maatte overtages af et Par fungerende Ordførere. — Mere Paaskønnelse vilde det fortjene, hvis man kunde sige, at Forslaget er sendt herop med det Ønske, at vi kunne faa det fremmet saaledes, at det kunde lykkes endelig at komme til en Afslutning af den politiske Strid gennem Vedtagelse af en Finansloof. Jeg tør ikke spaa i saa Henseende; men der er faldet Ytringer fra en af de fungerende Ordførere i det andet Ting, som nok kunne tydes i Retning af, at Gemytterne i det hele taget ogsaa dernede maa anses for at være mere rolige, og at der muligvis ogsaa der kunde være noget Haab om, at man kunde komme til Enighed. Jeg skal som sagt ikke spaa noget om, hvorvidt det vil kunne lykkes eller ikke lykkes; men jeg vil blot sige, at mig forekommer det, at Landstinget bør paaskønne den Smødefommenhed, som er vist fra det andet Tings Side ved i alt Fald at sende os Lovforslaget herop i en noget betimeligere Tid, derved, at vi nu ogsaa fremme Behandlingen saa hurtigt, som det paa nogen Maade er muligt, saaledes at det endog kan lykkes om fornødt at faa Finanslooforslaget bragt i Fællesudvalg. Det er jo klart nok, at da vi kun have 25—26 Dage tilbage af denne Maaned, og da vi for at naa til dette Resultat skulle have Lovforslaget fort igennem tre Behandlinger her i Tinget med mellemliggende Udvalgsbehandling, og derefter to eneste Behandlinger i Tingene, inden vi naa til, at et Fællesudvalg bliver nedsat og kan begynde paa Arbejdet, saa maa der vises meget stor Resignation og arbejdes med fuld Kraft baade fra Tingets og fra Udvalgets Side. Jeg tvivler imidlertid ikke om, at der her i Tinget vil være al mulig Beredvillighed til at

fremme Sagen, saa vidt det beror paa dette Ting, saaledes at vi kunne komme til en Forhandling med Medlemmer af det andet Ting og komme til Klarhed over, hvor nær eller hvor fjern vi staa hinanden. Jeg skal for mit Vedkommende gøre mit til, at denne Forhandling ikke trækker i Langdrag, idet jeg skal indskrænke mig til at omtale nogle enkelte Punkter paa Finanslooforslaget.

Jeg skal ikke komme ind paa de Spørgsmaal, som maa kaldes gamle Stridspunkter, fordi de have ligget Tingene imellem gennem flere Aar. Jeg forbigaar altsaa alle saadanne Spørgsmaal lige fra Spørgsmaalet paa § 2 om Leje af Strandmarken og indtil Spørgsmaalet om Bevilling til Vendarmerikorpset. Jeg skal indskrænke mig til at omtale nogle ganske enkelte Punkter, hvortil jeg mener, at der lader sig knytte en eller anden Bemærkning af mere almindelig Interesse. — Det første Punkt er § 19, III, A. 7: "Til Præmier for ypperlig Dyrkning af Huslodder og til Rejsseunderstøttelser til Husmænd 50,000 Kr.", og dertil knyttes: og til Medhjælp m. v. ved Ordningen af Husmændenes Rejser 4,000 Kr. Det første Beløb var oprindeligt opført med 40,000 Kr., og det er ikke efter Forslag af Indenrigsministeren, men efter Initiativ fra det andet Tings Side, at det er blevet forhøjet til 50,000 Kr.; efter Ministerens Forslag er desuden tilføjet det sidste Beløb af 4,000 Kr. Jeg nævner ikke dette for her ved denne Leilighed at fremsætte nogen Indvending mod en Forhøjelse af Beløbet, men for at gøre den Bemærkning, at man i det andet Ting altid har været ganske overordentlig beredvillig til at yde de Bevillinger, vi finde opførte paa Post III. A.: Landvæsenet. Jeg mener nu, at der har været god Grund til stadig at vise sig velvillig overfor disse Bevillinger, som jo ere voksende betydeligt i Aarenes Løb. De ere voksende saaledes, at jeg tror, man næsten kan sige, at Bevillingerne paa Post III. A. nu ere omtrent det samme Beløb, som i Midten af Halvfjerdsjerne hele § 19 udgjorde. Smidlertid, jeg indrømmer, at Forholdet har været saaledes, at der har været god Grund til paa denne Konto at yde al den Understøttelse til Landvæsenet, der er ydet, men saa vil jeg paa den anden Side sige, at det ikke tager sig rigtig godt ud, naar man fra det andet Tings Side har vist sig noget karrig overfor Bevillingerne til enkelte andre Næringsbrug. Jeg sigter navnlig til Bevillingen paa Lit. C: Til Industri og Haandværk. Det har vist sig i Aar, og det er derfor, jeg fremhæver det. Der staar nemlig der paa Post C. 1 i til Fællesrepræsentationen for dansk Indu-